

HERMELINSKA NÄTVERKET

Nummer 7
Juni 2000

Príusquam salírí morí

Hellre döden än fläckas

Vad lever vi på?

Att Erik år 1943 donerade 50 000 kr till Ebba Sophia Ribbings minnesfond vet alla som läser Nätverket. Det kanske inte är lika känt att donationen nu är värd 2,4 mkr. Inte heller är det lika känt att Lilly 1943 donerade 60 000 kr till Viktor Hermelins Minne. Nu är dom värda 10,5 mkr.

Lilly Hermelin f Bexelius donerade 60 000

Att följande släktingar har gjort donationer som vuxit till drygt 9 mkr var för mig helt okänt till för några månader sedan.

- Olof skänkte 1911 ett större antal tavlor för utlottning
- Carl på Thorsvi och hans barn skänkte 1916 en okänd summa till släktföreningen,
- Tryggve och hans syskon överlämnade en tavla av Olof som genom ett lotteri gav föreningen 300 kr,
- Joseph överlämnade 1 000 kr 1918
- Erik gav 2000 kr 1918
- Carin Cagney donerade 2 000 kr 1918
- Carl på Thorsvi gav 3 000 kr på sin 93:e födelsedag 1920
- Ingeborg f Ameén donerade 10 000 kr 1936
- Robert testamenterade 5 000 kr 1958
- Anna testamenterade 30 000 kr 1998

*Olof - målaren
donerade
många tavlor*

*Robert på Wallsnäs
donerade 5 000 kr*

Förutom detta har 20 medlemmar 1973 skänkt sammanlagt 2 190 kr som bidrag till inköp av Hermelinska kartverket, vilket numera finns på stadsarkivet i Eskilstuna.

Sammanlagt förfogar släktföreningen över aktier och fonder som är värda ca 22 mkr. Vi står alla i tacksamhetsskuld för dessa släktingars generositet.

Fonderna gör nytta

Sedan föreningen startade 1911 har dessa donationer genererat många stipendier och understöd.

Även om stipendierna inte är en överlevnadsfråga för studenterna så har de säkert bidragit till en angenämare tillvaro och förhoppningsvis varit en sporre att både påbörja och fullfölja sin utbildning.

Pengarna har också använts för understöd till släktingar som har haft en ekonomiskt besvärlig situation. Det kan vara arbetslöshet, skilsmässa eller annat som gjort att ett tillfälligt behov har uppstått. När styrelsen delar ut dessa stipendier och understöd känner vi att föreningen verkligen lever upp till "släktens självhjälp" som är ett av föreningen syften.

Vårt kapital har även bidragit till 19 trevliga släktmöten och ett antal mellanmöten. När 150 släktingar träffades den fantastiska helgen 1996 på Skokloster och Thorsvi, så använde styrelsen

drygt 100 tkr för att subventionera släktmötet. Det bidrog säkert till fler deltagare som knöt fler kontakter. Fler kunde lyssna på Christoffer som C G Wrangel, fler kunde gissa vilka personer som fanns på fotografiet och fler kunde höra Ebba (stipendiat) hoppas på fortsatt samarbete med styrelsen. Vid sådana tillfällen utgör donationerna en grund för "Släktbandens stärkande" som är ett annat av föreningens syften.

Tänkte dom mer på framtiden förr

Men när jag blickar tillbaka så förefaller det som om våra släktingar på 1900-talets början tänkte mer på framtidens generationer än vad vi gör idag. Grunden för vårt kapital lades kring 1920 och 1940. Nu låter 22 mkr som ganska mycket pengar, och det är det. Men eftersom vi inte vill nagga på kapitalet så är det bara utdelningar och räntor som vi förfogar över. Förra året var detta knappt 200 tkr efter skatt.

Vi hoppas att släktföreningen i framtiden ska kunna ge ännu bättre självhjälp och stärka släktbanden ännu bättre. Fler glada studenter och fler glada fester. Det underlättas om våra barnbarnsbarn har några andra än de tidigare namngivna att vara tacksamma mot.

Johan

Minne från Morkullsträcket

Skriven av Ernst Hermelin och tillägnad hans egen raska flicka Thyra Mörner Marieberg och avser minnen från dels Ramnåsa i Småland samt Ulvåsa i Östergötland hos kusinen Josef

Svensksund 9.7 1891 Regn och rusk ute

Visserligen mycket välkommet för växtligheten så här före midsommar. Gör likväl att jag med den kära tobakspipan som sällskap måste sitta inomhus och bläddra i journaler och räkenskapsböcker.

Det vill dock ej bli något riktigt allvar av med arbetet, tankarna svärmar hit och dit. Då jämför

jag i minnet huru olika jag tillbringat mina vårvällar under de föregående åren mot nu i år. Då – varenda afton – såvida vädret var någorlunda lämpligt ut på morkullsträcket! Där några timmar tillbragtes i den friska naturen stundtals under stark spänning då en morkulla lät höra sitt magiska ljud, kom inom håll och blev skjuten.

Stundtals under en mera lugn sinnesstämning njutande av en härlig konsert som trasten och rödhaken i förening med göken mäktiga giva. Ja, det var oförgätliga vårvällar där nere i den

småländska skogsbygden. Någon gång kunde jag vid sidan av fågelsången få höra och iakttaga livsytringar inom djurvärlden som mera sällan erbjödes såsom rådjurets lockton, gökhonans quittquitt då givet besvaras av någon tillskyndande förälskad hane. Nattskärshonans krivitt, berguvsens gälla under flykt såväl som under still sittande upprepade långt hörbara koakoa.

Nu däremot är det annorlunda. Ingen skog inga kullor jag går smått och yves över att kunna hänföra mig till den aktade klass av jägare som ej skjuta morkullor om våren.

Det sorgliga är likväl att det ej är det vackra motivet, ridderligheten uti åskådningssättet, även vad rör fåglarna utan det är omständigheternas makt som för mig därhän.

Hoppas dock att med åren kunna förvärva mig denna motvikt till en stark jaktlust och bli en verklig icke vän av ståndsskytte på morkulla.

Men nu var det ändå en morkullsjakt och det i vår trakt som jag skulle skildra. Visserligen figurerar morkulla uti densamma endast par renommé men det är ju ändå jakt under vårsäsongen. Och är det kanske detta som gör att jag ser den i en viss förklarad dager. Upplösningen blev även lite ovanligt och helt annorlunda än jag föreställt mig den.

Vi hava nog litet var befunnit oss i den situationen att vi mitt under sträckande morkullstiden vistats på en trakt som varit oss alldeles främmande. Åtminstone var morkullornas plats beträffar.

All right man kan ej motstå frestelsen utan ge sig ut på vinst och förlust. Så ungefär stodo chanserna åtminstone för mig då jag under Pingsten befann mig på en gammal herregård vid sjön Boren.

"Välkommen snart hemma igen med en kulla" bjöd det så vänligt åt mig efter avmarschen och nog var även det min innerliga önskan.

Kommen till en närbelägen skogspark börjar jag granska terrängen och mitt jägaröga finner sig tillfreds med det hela. Jag ställde mig på krönet av en ås där en ganska bred skogsväg gick fram. På båda sidor växte ung barrskog med enstaka björkar längs vägkanten. Nedanför i en sänka är busk- och albevuxen mark.

Vårkvällen är ljum och stilla. En koltrasthane låter höra sina rena och djupa flöjttoner. Här måste en kulla ovillkorligen sträcka såvida det finnes någon i denna härliga mark. Men nej, jag väntar förgäves ej ett enda "pissp". Tröstade mig med några bloss ur den tända pipan vid den närbelägna vägen. Och gör en avstickare inåt hagen granskande marken för att se vad floran har att bjuda på i en nejd som denna.

Men vad nu – två skott hördes nere vid sjön. Här måste vara ugglor i mossen – och kullor med. Och så styrde jag kosan åt det hållet varifrån smällarna kommo. Längre dröjde det ej förrän en förnyad salva kommer mig att öka farten. Tänkte alltjämt att det var kullorna det gällde och att jag då ville vara med på ett hörn må ingen undra på.

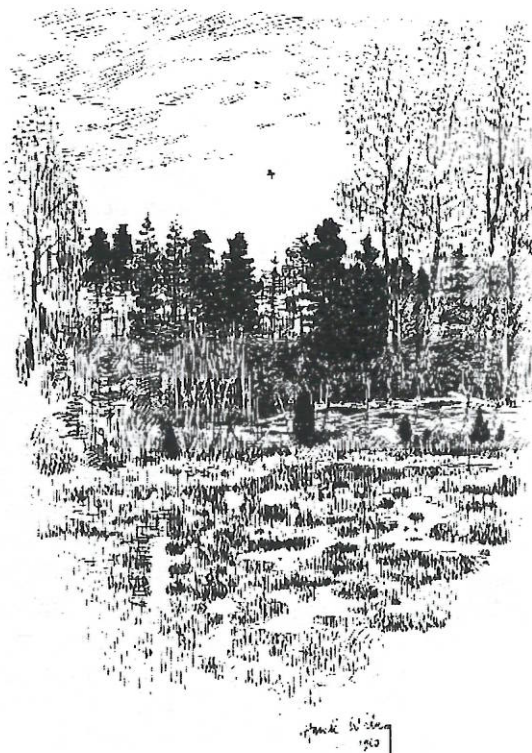
Huru förvånad blev jag dock ej då jag kommer fram till en liten slätt och varsebliver en stuga i bakgrunden och framför den en rätt stor folkskara samlad. Dragharmonikans toner ljödo mig tillmötes och sätta fart på benen på raska drängar och levnadsglada flickor.

Skott smälla fortfarande och framkommen får jag reda på att det firats bröllop i gården och att saluten endast var

ärebetygelse för brudparet. Fiskaren gifte bort sin flicka med en snickaregesäll från Motala, hej lustigt ska det vara på bröllop!

Jaktlusten fick stå tillbaka för nöjet att få bevista en enkel och naturlig folkfest. Snart hade jag satt mig i en situation och med de unga flickorna och drängarna samlade i flock ropa vi alla vad lungorna förmådde: "Bruden och brudgummen"

Arm i arm stiger brudparet ut på trappan. Hon blyg och pyntad med slöja och krona och med

*Morkulla över trädtoppar
Harald Wiberg 1960*

blomsterbukett i handen i allt en värdig typ av en äkta fiskarflicka. Han med brudgummehatt lite på sned, vita handskar och vit halsduk, svartklädd och gentil.

På ett "Leve brud och brudgum" klämde vi till med verklig känsla och dråpligt hurra så det ekade i skogen. Kärfar i gården gjorde vi därpå bekantskap med och blev så den främmande jägaren bjuden kokt fläsk, inlagd ål, gäddfisk, puddingar och tårtor i härlig blandning och ett gemytligt samspråk om jakt och fiske mm. Gjorde att nattens timmar gingo fort undan. Och till sist sades ett hjärtligt tack och farväl till det präktiga

värdfolket, brudparet och det övriga gästfolket.

Med huvudet fullt av tankar över jaktlyckans växlingar och över vår svenska allmoges gästfrihet och det myckna goda och rättframma som finnes hos densamma blott man tager folket från den rätta sidan – vandrar jag hemåt.

Endast kattugglans tjut och en och annan ton från dragharmonikan nådde mina öron i den vackra majnatten.

Så slutade min enda morkullejakt våren 1891 och jag kan ej neka till att jag var fullt tillfreds med resultatet.

Nionde ingenjörkompaniet

Saxat ur Göta ingenjörkår band ett utgiven 1998

Nionde ingenjörskompaniet under chefskap av löjtnant Carl F. Hermelin.

Kompanichefen berättar dock om hur det gick till, när förläggning skulle ordnas i Dalsland i april 1940 efter urlastningen i Dals Ed. Detta var det som hände:

"Nu gällde det först att få karlar och djur under tak och istoppade den mat som dom så väl behövde. Alltså iväg till Töftedal. Väl framkommen konstaterades att jag var först på platsen. Vad gör man, när man kommer till en liten grå kyrkby med två fattiga gårdar och en liten grå träkyrka mitt i skogen och där skall inkvarteras en massa folk och ett otal hästar? Man följer lämpligen telefonledningarna och finner att dessa sammanlöper i en likaledes grå lanthandel, där tydligen telefonstationen finnes. Alltså, där telefonpåpassning".

Mötet med herr Mattsson

"Vädret var ruggigt med snöglöpp och slabbiga vägar. Jag träder in i affären, våt och svårt nedsmutsad och genomsur, lägger av mig utrustningen på golvet och ser mig omkring. Bakom den korta disken i den lilla affären befanns, en äldre, vithårig, skäggförsedd handelsman med skärmössa, efter den enkla skylten att döma herr Gustaf Mattsson. Vid hans sida tydligen en dotter av obestämd ålder. Han med tvärklippt, skall vi säga läsareskägg, hon med slätkammat mörkt hår med knut i nacken. Utanför disken en kund som höll på att göra inköp. Alltså väntar man.

Sedan kunden expedierats, kom följande monolog från min sida: 'Mitt namn är löjtnant Hermelin, jag är chef för ett ingenjörskompani, som nu är på väg från Dals Ed för att enligt order gå i kvarter här.

Vart skall jag vända mig för att i första hand få stallplats för 48 hästar, i andra hand kvarter för så många som möjligt av 220 man, därav helst minst två rum för kompaniexpedition jämte fyra officerare och en underofficer. Vidare behöver vi halm, hö, vatten, potatis, havre, ved och andra förnödenheter. Vi behöver helst ett större uthus, som kan apteras till kompanikök, vi behöver möjligheter till telefonpåpassning dygnet runt etc. etc.'

Under min långa monolog hade herr Mattsson och hans dotter fixerat mig till synes för att uppmärksam samt uppfatta vad jag ville. Sedan jag pratat färdigt, blev det tyst. Längre. Jag började misstänka att mannen var döv och att han inte uppfattat. Så småningom började jag ännu en gång gå igenom vad jag hade i kikaren, men såg samtidigt för mitt inre öga mina 220 man och mina 48 hästar knoga på i halkan och blötan allt närmare Töftedal, utan att jag ännu hade kunnat uträtta något. Då jag inte visste om truppens kondition, var jag dessutom rätt orolig.

Räddande släktskap

Sedan jag alltså ännu en gång uträttat mitt ärende, tittade herr Mattsson en lång stund på mig. Och så äntligen kom det: 'Hur var det löjtnanten hette?' Då han ännu en gång fick höra att jag hette Hermelin, kom så frågan: 'Kanske släkt med den store Hermelin?' Jag gjorde ett hastigt överslag vem nu den store Hermelin kunde vara i detta sammanhang, men efter mitt bedömande av herr Mattsson såsom varande nykterhetsman, satsade jag på Joseph Hermelin på Gripenberg och frågade om han menade nykterhetsmannen, ordföranden på sin tid i Sveriges Blåbandsföreningars riksförbund, riksdagsmannen i första kammaren, liberalen Joseph

Hermelin.

Jo, han hade förvisso menat denne betydande kämpe, och jag kunde omtala, att han varit min fars kusin, men att han, som herr Mattsson även var medveten om, nu vore död sedan flera år. Medan herr Mattsson talade sig varm för Josef Hermelins storstilade och uppoffrande arbete för den svenska nykterhetsrörelsen, såg jag själv fortfarande mina män och mina hästar komma allt närmare och jag höll nästan på att ge upp. Men så kom det: 'Jag har tänkt på vad löjtnanten har sagt.' Alltid något, tänkte jag nästan högt.

Allt ordnas till det bästa

Han fortsatte: 'Vi kan nog ordna det här. Jag är ordförande i kyrkorådet och folkskolestyrelsen, jag är ordförande i missionsförsamlingen'. Tydligt hade jag kommit till rätt man. 'Hästarna kan vi ta hand om dels i kyrkostallet, det rymmer nog 10-12 hästar, resten kan vi ta i missionshusets stall. Folket tar vi under tak dels i nya skolan, barnen kan läsa i en gemensam skolsal, dels i gamla skolan, som står tom. Missionshuset rymmer resten av dem. Därvidlag dock ett löfte: Löjtnanten skall se till att Kristusbilden blir övertäckt och söka få sitt folk att förstå att vi inte

gärna vill att dom skall spela kort där.' Sedan jag lovat det första och förklarat mig skola göra det bästa för att det andra skulle uppfyllas, kunde Mattsson meddela mig att alla förnödenheter som jag nämnt nog skulle kunna anskaffas i orten. På min fråga var alla dessa förnämliga lokaliteter kunde finnas, då jag inte sett något av dem förut svarade han: 'Jo då. Nya skolhuset ligger där bakom buskaget. Kyrkstallet bakom kyrkan och missionshuset bortom kröken där borta. Sedan vi inspekterat alla dessa från himlen nedfallna godsaker kunde jag, när kompaniadjutant och kommissarie, efter att ha rekognoscerat förnödenheter, så småningom dök upp med sitt folk, bara sända i väg dem för att ordna detaljerna. När kompaniet kom, kunde varje enhet dirigeras var och en åt sitt håll. Och alla hästar i stall. Här hade således denne tystlåtna och stilla man tänkt mycket och tänkt snabbt, medan vi talade om Joseph Hermelin. Vi låg kvar i Töftedal sex veckor och hade under hela denna tid ett förtjusande samarbete och härlig hjälp av denne förträfflige hedersman. Jag tackar Joseph Hermelin i hans himmel för att han förde oss tillsammans"

Skrivet av Carl F (GlasCarl)

Framväxten av Fogelstadföreningarna i Katrineholm

1995 bildades Kulturföreningen Fogelstad av en grupp kvinnor med ett gemensamt intresse av den kvinnliga medborgarskola som legat utanför Katrineholm, på Fogelstad Säteri i Julita mellan åren 1925 och 1954. Kulturföreningens syfte är att sprida kännedom om Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad och att arbeta i dess anda i dag. Att sprida kännedom om skolan är viktigt, i Katrineholm hade skolan och kvinnorna som drev den, Elisabeth Tamm, Honorine Hermelin, Elin Wägnér, Ada Nilsson och Kerstin Hesselgren, totalt fallit i glömska. Trots att Katrineholms kommun för första gången har ett kvinnligt kommunalråd, fanns det inte någonstans något minnesmärke eller skrift om den uni-

Huvudbyggnaden vid Fogelstad gård i Julita

ka skolan för kvinnor. Kulturföreningen har därför på många olika sätt lyft fram det historiska arvet - gett ut en skrift om Fogelstadskolan som är den första i sitt slag att på ett populärvetenskapligt sätt presentera skolan, skapat en utställning om skolan i det gamla mejeriet på Fogelstad, byggt upp ett bibliotek med litteratur om och av Fogelstadkvinnorna, tryckt upp vykort

och häften med citat och varit ute bland föreningar och skolor och berättat.

Hur verkar man i Fogelstads "anda" då? Trots att kulturföreningen består av en ganska osannolik

blandning av kvinnor i olika åldrar och från olika intresseområden, har det alltid funnits en outtalad samsyn på vilken typ av verksamhet som föreningen ska driva. Många kända föreläsare har gästade Katrineholm i föreningens regi; Eva Moberg, Anita Goldman, Jesús Alcalá, Christina Doctare, Ebba Witt-Brattström, Eva Öhrström och Ann-Cathrin Jarl m.fl. Samtidigt har det också funnits ett behov av att fördjupa sig i Fogelstadkvinnornas idéer och influenser. En studiecirkel om pedagogiken på skolan, kväkarrörelsen, jordfrågan, hemgårdsrörelsen mm rullade under ett år, och till hösten 2000 ska en ny studiecirkel starta som heter "Feminism idag - i Fogelstad-tappning", där man ska titta på feministiska rörelser genom historien och idag och se vad som skiljer eller förenar.

Samtidigt med att Kulturföreningen Fogelstad bildades, kom ett initiativ om ett nytt verksamhetsområde från sångerskan och kompositören

Marie Selander, som var sommarboende i Julita. Hon hade sedan 70-talet drömt om att göra någon form av musikalisk presentation av Fogelstadkvinnorna. Efter en del vändor beslutades att ytterligare en förening skulle bildas för att kunna arrangera större och mer kostnadskrävande projekt – Musik- och Teaterföreningen O Fåglastad. Sommaren -97 var så dags för ett smakprov på den nyskrivna musikteatern "O Fåglastad – ett andens badställe", med Marika Lagercrantz i rollen som Honorine Hermelin, skolans rektor. Sommaren -98 sattes hela föreställningen upp i vagnslidret på Fogelstad Säteri, med professionella skådespelare som Fogelstadkvinnorna, musiker samt en mängd lokala amatörer som skolans kursdeltagare. Föreställningen blev en succé, med publik från hela Sverige och sattes upp även under sommaren -1999.

Isabella Hermelin

Tavlor målade av Olof Hermelin sålda på auktion under 1999

HÄSTSLÄDE PÅ IS. Signerad O Hermelin och daterad 1884. Duk 30 x 50.
Utropspris: 15000 - 18000
Klubbat pris: 15000

HÄSTARNA VATTNAS. Signerad O. Hermelin och daterad 1904. Duk 53 x 81.

Utropspris: 30000 – 35000

STILLEBEN MED SMULTRON OCH VINBÄR. Signerad O. Hermelin. Duk 63 x 42.

Utropspris: 30000 - 35000

VILA VID STRANDEN. Signerad O. Hermelin och daterad 1891. Pannå 45 x 60.

Utropspris: 30000 - 35000

FLICKA I GRÖNSKANDE LANDSKAP. Signerad O. Hermelin och daterad 1882. Duk 42 x 60.

Utropspris: 15000 - 18000

Adresser

Är adressen rätt? Om inte, så ändra, tack. Och glöm inte berätta för oss om annat av intresse som händer i familjen. Postens adressändringskort kan användas till mycket. Kostar inget att skicka.

Fonderna

Värdeutvecklingen för våra fonder fortsätter att gå som tåget. Nedanstående tabell, uttryckt i Tkr, visar att vi nu sedan förra släktemötet nått en tredubbling av fondvärdena.

För första gången har vi hittills i år också lyckats slå börsindex!!! Trots att vi under perioden betalat skatt för reavinster förra året med drygt 600 tkr. Motsvarade effekter ingår ju inte i börsindex. I våra placeringar gör vi en avvägning mellan risk, utdelning och värdetillväxt. Vi vill inte investera i riskaktier, samtidigt som vi vill få en hyfsad utdelning för att kunna ge stipendier.

Medlemsavgifter

Till berörda medlemmar bifogas en specifikation över obetalda medlemsavgifter för år 2000 och ev. tidigare år. Inbetalning på 70:-/ person och år kan göras till Pg 151816-6 eller via Internet till vårt konto i SEB med kontonummer 5811-10 017 46. Meddela medlemsnummer, namn, adress och ev. e-mail på talongen.

Årets
värdetillväxt
på fonderna är
25%
Hittills !

	17/5 -00	31/12 -99	31/12 -98	31/12 -97	31/12 -96	31/12 -95
Hermelinska släktföreningen	9.160	7.100	4.150	3.825	3.530	2.600
Victor Hermelins minne	10.400	8.460	5.760	6.020	4.950	3.820
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2.380	2.000	1.310	990	980	750
Totalt	21.940	17.560	11.220	10.835	9.460	7.170
Värdetillväxt	+25%	+57%	+3,5%	+15%	+32%	
Börsindex	+14%	+66%	+10%	+25%	+38%	

Bland grenar och kvistar

Jubilarer under de närmaste månaderna

Lillebil Hermelin som fyller 50 år den
19 augusti Västra Strömvägen 20
791 46 FALUN 023-35516

Ingrid Hermelin som fyller 90 år den
17 september Björnbo 1 4 tr
181 46 LIDINGÖ 08-7671872

Margareta Bergschöld som fyller 80 år den
22 september Nicoloviusgatan 8 A
217 57 MALMÖ 040-267079

Kurt Hermelin som fyller 60 år den
22 september Lilldalsvägen 39
144 64 RÖNNINGE 08-53251037

Isabelle Hermelin som fyller 40 år den
2 oktober S:t Göransgatan 112
112 45 STOCKHOLM 08-65678934

Susanne Grapengiesser som fyller 70 år den
1 november Norrby
570 60 ÖSTERBYMÖ 0140-80001

Nils-Magnus Hermelin som fyller 65 år den
2 november Järnvägsgratan 15
245 32 STAFFANSTORP 046-254561

Carl Hermelin som fyller 60 år den
24 november Degla gård
578 91 ANEBY 0140-22050

Viola 26 dec 1999
Carl M A 6 jan 2000
Borit 6 feb 2000
Ingeborg 1 april 2000

Bröllop vi i släkten kan glädja oss åt.

Gunnar, Nils och Britas son, gifte sig den 31/12 1999 med *Maria Branzell*

Ebba, Dag och Margarethas dotter, gifte sig den 31/3 1999 *Angus Stewart Henderson*

Ulf, son till Olof och Birgit, gifte sig den 29/4 2000 med *Anna Christina Brandberg*

Födda

Gustaf & Dina fick en son, *Maximilian* den 2/1-2000

Stipendier och understöd

Stipendier för vårterminen 2000 med vardera kr 6.000 har tilldelats sju av våra ambitiösa ungdomar:

- Peter, son till Joakim & Michéle, Canada. Studier vid Community Collage, S:t John.
- Marcus, son till Göran & Margareta, Norrköping. Studier vid Luleå Tekniska Universitet
- Oscar, son till Niklas & Ebba, Danderyd. Studier vid Södertörns Högskola.
- Maximilian, son till Johan & Elle, Sollentuna. Studier vid KTH, Sthlm
- Camilla, dotter till d:o. Studier vid Connecticut State University, USA
- Märta, dotter till Magnus & Britta, Vallsnäs. Studier vid Lunds Universitet
- Charlotte, dotter till Dag & Margareta, Söderköping. Studier vid Uppsala Universitet

Nya och gamla stipendiater är välkomna med ansökan till styrelsen, ordföranden eller skattmästaren, senast 1/10 för höstterminen och 1/3 för vårterminen. Till ansökan fogas studieintyg från vederbörande skola. Ansökan bör även innehålla uppgift om bank- eller postgirokonto dit utbetalning kan ske. Vi har också möjlighet att i någon mån understödja även andra behov.

Hermelin på nätet.

Snart kan du läsa om släkten och släktvapnets historia på vår hemsida. Men du hittar inte bara det, utan mycket annat på adressen www.hermelin.net. Vad sägs om ett tavelgalleri med ett 30-tal av Olofs tavlor. Vilka deltog på släktmötet 1916 i Alvestara? Flytta dig genom det enkla menysystemet så får du också en bild av deltagarna.

Vill du veta lite mer om våra mest kända Hermeliner: Olof målaren, Samuel Gustaf bergsrådet, Erik författaren eller Sven landskapsarkitekten? Det hittar du snabbt på hemsidan.

Ta en koll på de gårdar som finns eller har funnits i släkten. Gör ett hembesök hos Carl och Margareta i Thorsvi och titta in i deras kök och prata med dom (nej, nu skojar jag men det kanske kommer).

Hur är du släkt med Ur-Olof som försvann i Poltava. Hämta hem databasen med information om mer än 1000 Hermeliner. Skriv ut din kusinförteckning eller ditt släktträd.

I födelsedagslistan hittar du månadens jubilarer. Gratulationen underlättas av att adress och tele-

fonnummer finns lättillgänglig. Nästa år kan du t. o.m. se vilka som kommer till släktmötet 2001 i Nyköping.

Staty över Samuel Gustaf Hermelin (Luleå)

Ulfåsa, en av gårdarna i släkten

Ja, det finns inga begränsningar vad man kan lägga in på en hemsida. Detta är ett smakprov på vad som kommer att finnas när hemsidan öppnar i september. Vi publicerar släktmedlemmars namn, adress och telefonnummer på hemsidan. Men för att komma in på den delen av hemsidan behöver man ha ett lösenord, vilket bara släktingar får. Vill du av någon anledning inte ha ditt namn med på hemsidan så meddela mig eller Otto snarast.

Otto har lagt ner många, många timmar på att skapa hemsidan. Men när du surfar runt så kommer du säkert finna att det saknas en del information. T. ex. en bild av dig själv eller en anförvant, en viktig händelse eller en gård. En

skrift om eller av en släkting som ligger i byrålådan, gör säkert bättre nytta på hemsidan. En länk till din egen hemsida kanske.

Det finns ingen gräns för vad vi kan stoppa in i hemsidan. Men vi behöver din hjälp med ytterligare information. Kontakta mig eller Otto.

Johan

Ett besök på stadsarkivet

Med uppdrag att finna finansiärerna bakom släktföreningen och släktens historia gav sig Fredrik och jag ut på ett heldagsbesök till Eskilstuna. Det var en vårlig lördag och Ewa Königsson mötte oss prick kl. 9 på stadsarkivet.

Fredrik hade förtänksamt nog beskrivit för Ewa vad vi sökte efter. Därför möttes vi inte bara av en angenäm frukost utan också av tre vagnar fullastade med just det material vi sökte efter.

Men först fick vi ta en sväng i själva arkivet. Det ser ut som de flesta stadsarkiv. Rader av rullhyllor, fulla med böcker och handlingar. Framför en hylla stod som en prydnad den gråblå låda som Brita förvarade sina 200 brev i.

Släktföreningens andel av stadsarkivet är inte så stort, men intressant om man får lita på Ewa. Men man blir ändå matt när man ser allt spännande material som man skulle vilja sätta sig in i. Brevväxlingar, gårdsredovisningar, skrifter, protokoll. Ja, det är ingen ände på allt som finns där.

Ewa Königsson och Fredrik söker i släktarkivet

Egentligen är det först när man står där med historien levande framför sig, som man förstår hur viktigt det är att vi idag lämnar ifrån oss handlingar, så att våra efterlevande kan förstå mer om oss. Bättre ställe än stadsarkivet i Eskilstuna har jag svårt att föreställa mig. Under Ewas sakkunniga ledning vårdar och registrerar dom allt vårt material på ett föredömligt sätt. Dessutom får besökare den bästa service man kan tänka sig. Tack Eva för allt det du gör för släktföreningen.

När vi lite senare under dagen satte oss ner och bläddrade igenom allt framtaget material så hjälpte Ewa oss att kopiera de handlingar vi ville ta med oss. Det var med en fullastad bil vi senare körde hem.

Vattenfall vid Kådtjäjock vid Saggat träsk

Vi imponerades särskilt av kartverket som är en samling av de kartor som Samuel Gustaf Hermelin gjorde i slutet av 1700 talet. Kartbladen är ca 50x60 cm och täcker hela Sverige och Finland. I kartverket finns också ett 10-tal bilder som är karaktäristiska för en viss region.

För övrigt fick vi med oss protokoll från alla släktmöten sedan 1911, tidningsurklipp mm. Det är spännande läsning om personer, händelser och hur släktföreningen bildades. Men vad vi mer exakt hittat återkommer vi till i senare nummer av Nätverket.

Johan

Utsikt över Stockholm stad

Fem målningar av Olof Hermelin

Bohus fästningsruin, Elfkarleöfallen, Bykgummor på Eskilstunaån, Begravning i Råby-Rekarne & Upsala högar.

I Eskilstuna stadsarkiv finns ett manuskript med ovanstående rubrik som belyser konstnärens dilemma att förstå meningen med konstens uppgift. Frågan formulerades av landskapsmålaren mm friherre Olof Hermelin som i sin konstnärliga verksamhet konfronterades med alla nymodigheter som styrde hans konstnärliga målsättningar. Från skoltiden på 1840-talet till och med 1870-talet stimulerades han av konstens utveckling och naturlighet i konstuppfattningen.

År 1886 ställde Hermelin ut separat i den berömda Blanch konstsalong i Stockholm. Utställningen uppfattade han som en framgång. Därefter styrdes landskapsmåleriet in mot nya mål av konstnärsförbundarna av bland andra Richard Bergh och Karl Nordström. Deras radikala idéer frustrerade Olof Hermelins syn på konstnärligt skapande. Gemensamt för dem var en nationell aspekt på landskapets utformning. Men de såg nationalitet i konsten på mycket olika sätt.

Jag har i en avhandling om Olof Hermelins konst belyst detta. Jag har granskat hur och varför Hermelin målade som han gjorde. Utgångspunkten har varit Olof Hermelins egna uttalanden i frågan. Dessa finns bland annat i Konstnären mm friherre Olof Hermelins arkiv och i Hermelinska släktföringens arkiv. Ett brev från Cecilia Bååth-Holmberg till Farbror Olof Hermelin är en alldeles speciell inledning till min forskning.

Tärna 28.6.06

Farbror Olof Hermelin

[---]

Jag tänker, för så vitt jag får leva [...] i höst eller vinter skriva En monografi om de tre berömda Hermelinarna: den förste Olof på Carl XII:s tid; S.G Hermelin, Cartografen och Norrbottens målsman, samt den "siste Olof; konstnären och dikteren." Jag tänker att i höst leta efter källor [...] finnes det arkiv i släkten? Kan detta få disponeras för ett sådant arbete? Vill farbror låna mig de saker och urklipp och manuskript jag en

gång fick nöjet se här? [...]

[...] Finns det något minne kvar i Gripenberg [...]?

[...]Med tillgifvenhet vördsamt Cecilia Bååth-Holmberg (1)

I detta brev nämns utgångspunkter som kännetecknar

Olof Hermelins livsverk och hans tid. Det är betoningen av minnen, det fosterländska arvets och miljöns betydelse. Av olika anledningar blev Cecilia Bååth-Holmbergs monografi över de tre hermelinarna aldrig skriven.

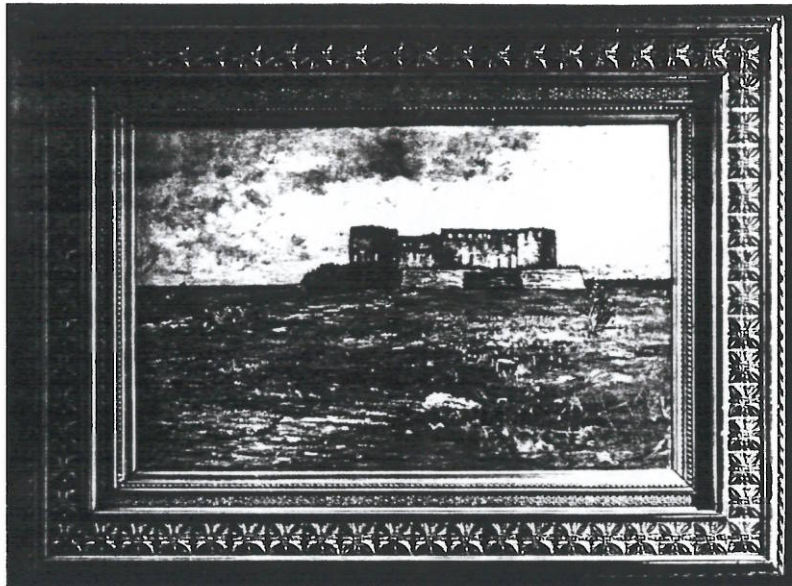
Brevet stimulerar dock till att läsa och forska i det arkivmaterial Cecilia Bååth-Holmberg efterfrågat. Genom att konstnären friherre Olof Hermelins efterlämnade brev och anteckningar mm, och den Hermelinska släktföreningens arkiv nu

finns samlat i stadsarkivet i Eskilstuna, kan det av Cecilia Bååth-Holmberg efterfrågade materialet bearbetas.

Jag har granskat dessa arkivalier. Med utgångspunkt från dem har jag lärt känna konstnären friherre Olof Hermelin, född 1827 på herrgården Gripenberg strax söder om Tranås. Arkivmaterialet belyser hur konstnären Olof Hermelin kämpat och låtit sig inlemmas i det svenska realistiska friluftsmåleriet. Vi kan lägga märke till hur Hermelin accepterat objektivt seende i konsten utan att överge sitt romantiska kynne. Kännedom om Olof Hermelins vänner, kontakter och nätverk kompletterar kunskapen om det framväxande realistiska landskapsmåleriet under 1800-talet.

Jag har ombetts att skriva något om min granskning av Olof Hermelins konstnärliga verk i Hermelinska nätverket. Jag är tacksam för att få tillfälle att göra detta. Olof Hermelin är en intressant konstnär som förtjänar uppmärksamhet och jag hoppas att min avhandling om honom skall bidra till detta.

Jan Thunholm

Olof Hermelin Borgholms slottsruin

Lekatter bland hermelinerna

SKULLE MAN HA TUREN att möta en hermelin kan man med ett väluppfostrat beteende få sig till livs en nog så trivsamt föreställning. Först gäller det att betvinga den redan från början dödfödda impulsen att följa efter djuret för att se vart det tar vägen. Det vore som att försöka fånga blixten.

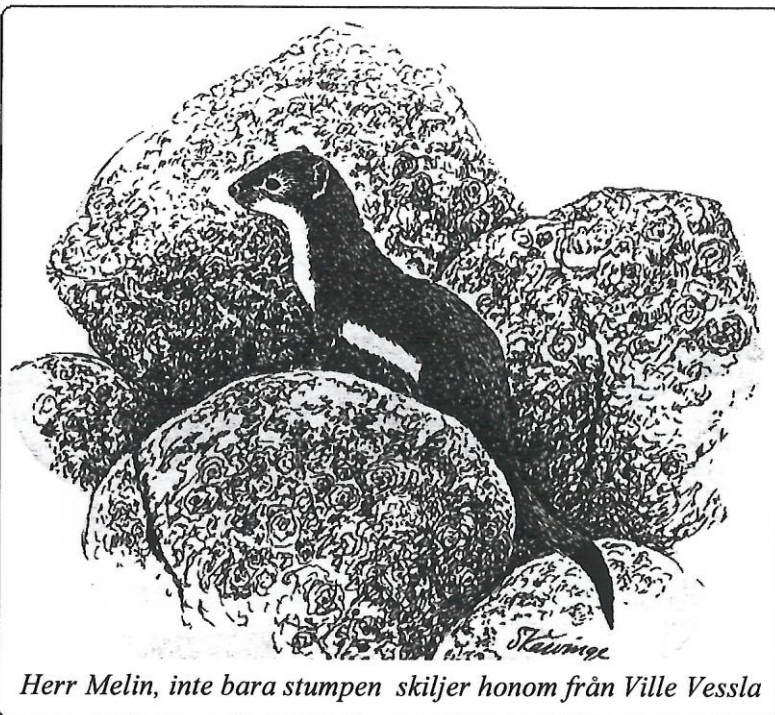
De sällsynta mötena sker för det mesta vid något stenröse, en timmerstapel eller någon långsträckt stenvägg. Hermelinen känner man igen på att den har svart svansspets både sommar och vinter. Står man bara artigt stilla och låter vassan ta hand om föreställningen blir det som allra bäst. Hermelinen är nämligen minst lika nyfiken som den mänskliga betraktaren. Efter hand kommer den allt närmare.

LUSTIGT NOG DYKER det upp allt fler hermeliner efter en stund och man lyckönskan sig till att ha träffat på en hel familj. Några meter bort sticker plötsligt ett nytt huvud upp och nästan i samma sekund kan man få se ett tredje huvud i närheten. Lugn, det är ingen invasion, det är hela tiden samma hermelin som likt en oljad blixtnar omkring i sina skrymslen och vrår.

Hermelinen är omkring 25 centimeter och därtill den decimeterlånga svansen. Trots litenheten är den en framstående älgjägare. När det aningslösa

bytet sänker huvudet mot marken för att noppa i sig något ätbart hoppar vår jägare upp och biter sig fast inne i jättens ena öra. Där hänger den sedan kvar tills bjässen stupar av blodförlust. Samma teknik används vid björnjakt.

EN NÅGOT ANNORLUNDA teknik används vid jakt på skogshönsen. Hermelinen överrumplar fågeln genom att bita sig fast vid strupen. Tjädern eller orren tar automatiskt till vingarna men hermelinen vägrar att släppa taget och dinglar med upp i luften. Snart nog sker nödlandningen.

Herr Melin, inte bara stumpan skiljer honom från Ville Vessla

Den bästa av läsekretsar inser naturligtvis att dessa jaktskröner är hämtade från gammal folketro. På sin tid togs de dock på allvar. Det vanliga bytet är sorkar och möss. Den kan dock ge sig på större byten och en hermelin i en hönsgård är en katastrof. Liksom de övriga mårddjuren betraktas hermelinen som särdeles blodtörstig. Den dödar så mycket den

kommer åt när den råkar på en större anhopning bytesdjur. Det är dock inte fråga om några lustmord. Jägaren försöker helt enkelt fylla på sina skafferier inför kommande perioder med sämre jaktlycka.

Skrivet av HYSON i Dagens Nyheter

En varm, skön och stärkande sommar önskar vi i styrelsen Er alla.

Johan	Nytorpsvägen 30	191 35 SOLLENTUNA	08-35 01 56	e-mail johan@hermelin.com
Erik	Herrhagsvägen 16	122 48 ENSKEDE	08-648 08 19	e-mail erik.hermelin@swipnet.se
Jan	Blecktornsstigen 6	116 66 STOCKHOLM	08-644 36 38	e-mail jan.hermelin@swipnet.se
Mauritz	Skiljevägen 18	163 54 SPÅNGA	08-761 11 07	e-mail mauritz.hermelin@mbx200.swipnet.se
Cecilia	Ribegatan 120	164 45 KISTA	08-750 51 21	e-mail hermelin.nilsson@swipnet.se
Carola	Själågårdsgatan 2D	111 31 STOCKHOLM	08-20 41 14	e-mail carola.hermelin@svenskaakademien.se
Olof	Åsögatan 116	116 24 STOCKHOLM	08-640 79 22	e-mail olof@kapitalparken.se